

[Justitsministeren.]

ligere problemer, men foreløbig kan der i hvert fald ikke ske noget, regner jeg da med, før FN-generalforsamlingen træder sammen til efteråret. Om man da fra de afro-asiatiske landes side eller fra anden side vil rejse spørgsmålet om videregående foranstaltninger over for Den sydafrikanske Union, som vi kan tiltræde og må omsætte i lovgivning, kan jeg i øjeblikket ingen mening have om. Det står imidlertid sådan for mig, at det må være rimeligt, at vi følger en henstilling, en resolution vedtaget af sikkerhedsrådet. Jeg kan ikke se rettere, end at det principielt er det rigtige, at vi gør det.

Det ærede medlem spørger mig: har andre lande ændret lovgivningen i anledning allerede af augustresolutionen? Jeg kan på stående fod ikke besvare spørgsmålet, men skal anmode om, at det bliver undersøgt til besvarelse i det udvalg, man fra alle sider har ønsket nedsat.

Det ærede medlem spørger ligeledes: har vi haft en eksport af disse varer til Den sydafrikanske Union? Dertil vil jeg sige, at også dette problem kan vi jo undersøge. For mig er der ingen tvivl om, at vi har haft en eksport af varer, som man kunne befrygte faldt ind under ordvalget. Og dermed vender jeg mig til det spørgsmål, som er rejst af næsten alle ordførerne, idet man peger på, at det er meget vidtgående at tale om „maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling...“. Herom vil jeg gerne sige, at med ordet „overvejende“ har vi ønsket at indføre en begrænsning, thi det kan ikke være rimeligt, at vi f. eks. skulle standse eksport af drejebænke, som blev nævnt, blot fordi de kan anvendes i en våbenproduktion. Jeg vil gerne føje til, at såvel i England som i Norge har man indgående diskuteret, hvad der netop på dette område ligger i resolutionen af 4. december i fjor, og vi tilslutter os i princippet den begrænsende fortolkning, man i de lande har anlagt. Dette problem vil jeg gerne gøre nærmere rede for under den kommende udvalgsbehandling.

Jeg takker i øvrigt de ordførere, som har givet udtryk for principiel tilslutning til lovforslaget, og jeg forstår meget vel, at

der er enkeltheder, vi nødvendigvis må drøfte i udvalget, specielt vedrørende administrationen. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jensen, at det er en selvfølge, at vi vil holde os i kontakt med det ressortministerium, som normalt behandler eksportsager. Våbeneksport har imidlertid altid været justitsministeriets anliggende og vil stadig være det, men her nærmer vi os et grænseområde, hvor det er naturligt, at vi forhandler med ressortministeriet.

Jeg takker altså for den foreløbige principielle tilslutning, jeg forstår at et flertal har givet, og håber, at vi kan blive enige i udvalget om at gennemføre en lov, som indebærer, at vi følger en henstilling, en resolution fra sikkerhedsrådet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Søgaard: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 1593, fremsættelsen i tidenden sp. 3653).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arup: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Forslaget er det første af de lovforslag, der kan ventes om henlæggelse under fagministeriernes forretningsområde af en del af de opgaver, som hidtil har været varetaget af Grønlandsministeriet. Det er Grønlandskommissionen af 1960, der har foretaget indstilling herom i henhold til det kommissorium, som er meddelt denne kommission.